

Державний вищий навчальний заклад
«Донбаський державний педагогічний університет»
Філологічний факультет
Кафедра української мови та літератури

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Перший проректор

О.І. Набока

«21» березня 2024 р.

**ПРОГРАМА КОМПЛЕКСНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО
ЕКЗАМЕНУ: УКРАЇНСЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА З
МЕТОДИКОЮ ЇХ НАВЧАННЯ
підготовки здобувачів
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти**

спеціальності	014 Середня освіта (за предметними спеціальностями)
предметна спеціальність	014.01 Середня освіта (Українська мова і література)
за освітньо-професійною програмою	Середня освіта (Українська мова і література). Середня освіта (Мова і література (англійська))

Програма комплексного кваліфікаційного екзамену: Українська мова і література з методикою їх навчання для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Середня освіта (Українська мова і література). Середня освіта (Мова і література (англійська))» спеціальності 014 Середня освіта (за предметними спеціальностями) (предметна спеціальність: 014.01 Середня освіта (Українська мова і література))

Розробники:

Падалка Р.М., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»;

Лисенко Н.В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

Програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри української мови та літератури.

Протокол №7 від «01» лютого 2024 р.

Завідувач кафедри
української мови та літератури

О.Л. Біличенко

Затверджено та рекомендовано до впровадження вченою радою
Державного вищого навчального закладу
«Донбаський державний педагогічний університет»
«21» березня 2024 р.,
протокол №6

І. ЗМІСТ ПРОГРАМИ З СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ

І. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мова – надзвичайно складне і багатогранне явище, яке визначає інтелектуально-особистісний, соціальний і духовний розвиток людини. Оволодівати її багатствами – значить засвоювати цілі історико-культурні пласти розвитку народу, зрозуміти його світосприймання і світорозуміння. Отже, мовна підготовка філолога не зосереджується лише на засвоєнні лінгвістичних знань, а покликана сформувати спеціаліста, здатного досягнути мовне явище у всій його повноті, взаємодії з усім комплексом, що визначає ментальність нації взагалі та окремої людини зокрема. Таким чином, мета екзамену з сучасної української мови – виявити рівень засвоєння усіх розділів лінгвістичної науки, історії їхнього розвитку і становлення, особливості лінгвістичних контактів, а на цій основі – готовність розглядати і трансформувати мовні явища у контексті соціо-гуманітарних проблем.

Під час складання іспиту студент повинен продемонструвати:

- глибокий науковий рівень засвоєння і репродукції знань теоретичного матеріалу;
- уміння оптимально співвідносити теорію з практикою;
- рівень сформованості вмінь і навичок усного та писемного мовлення;
- ступінь оволодіння нормами української літературної мови;
- уміння робити лінгвістичний аналіз тексту, скласти схему речення або конструювати речення за поданою схемою.

До програми включено основні питання курсу сучасної української мови.

Опрацьовуючи розділ “Вступ”, студент має звернути увагу на основні процеси і шляхи формування і розвитку мови кожного зі слов’янських народів, основні мовні стилі.

Розділ “Фонетика і фонологія” вимагає уміння розрізняти поняття “звук” і “фонема”, характеризувати голосні й приголосні звуки, розуміти зміни в системі голосних і приголосних (із історичною довідкою), вміти записувати текст фонетичною транскрипцією, що пов’язано зі знанням орфоепічних норм.

Складним є розділ “Графіка та орфографія”, оскільки в ньому розглядаються не тільки питання співвіднесеності звуків і букв, а й правила орфографії, засвоєння яких потребує певних вмінь і навичок.

З лексикології та фразеології майбутньому вчителю слід повторити основні групи слів за значенням, фразеологічні одиниці, їхні типи, джерела фразеології.

Міцні знання з морфеміки та словотвору допоможуть безпомилково виконувати морфемний і словотвірний аналіз слів.

Центральне місце в системі розділів науки про лінгвістику належить синтаксису, в структурі якого всі засоби мови і мовлення знаходять функціональну оцінку. Майбутній учитель має продемонструвати уявлення сучасного стану синтаксичної науки, охарактеризувати синтаксичні одиниці – словосполучення, речення, визначити головні та другорядні члени речення, способи ускладнення простого речення, особливості його пунктуаційного оформлення.

При опрацюванні синтаксису складного речення необхідно звернути увагу на принципи класифікації складнопідрядних речень, особливості структурно-семантичної класифікації, згідно якої розрізняються види підрядних речень у сучасній школі.

Художня література посідає провідне місце серед усіх інших видів мистецтв, оскільки образом, художнім словом передає найрізноманітніші сфери людського буття, зовнішній і внутрішній світ людини. На формування художнього слова, його специфіки і спрямована фахова підготовка філолога. Йому, як спеціалісту, необхідно не просто засвоїти певну суму

історико-літературних, теоретичних знань, а сформувати здатність осягати художній твір у його змістовно-естетичній даності, неповторності. Вивчення літератури – це засвоєння кількох культурних пластів, кожен з яких виробляв би своє розуміння прекрасного, утверджував би ідеал людини, особистості. Водночас літературний процес становить нерозривний потік, коли одні набуття, трансформуючись, видозмінюючись, неодмінно входять у наступні, збагачують їх, допомагають прояву нового. Тому при прочитанні художнього твору, його аналіз і слід враховувати як синхронний, так і діахронний підходи.

Будь-який твір – це результат осмислення, переживання і перевтілення, яке відбувається за естетичними законами, передбачаючи значну роль домислу. Художній твір – це перш за все суб'єктивний авторський світ, що відбиває складну взаємодію етичних, естетичних, соціальних, філософських тощо уподобань митця. У зв'язку з цим важливо збагнути авторську позицію, заявлену в творі, не підмінити її власною, і в той же час чітко висловлювати особисте ставлення до зображеного. Це й повинне забезпечити науково-об'єктивний, ґрунтовний, позбавлений соціологічних впливів літературознавчий аналіз.

Фаховий рівень бакалавра вимірюється не лише суто літературознавчою підготовкою. Вчителю-словеснику необхідно володіти умінням донести красу, естетичну привабливість художнього твору до учнів. Заняття з літератури повинно бути не уроком переказування змісту, підходу до нього як своєрідної ілюстрації історії, а уроком роздумів над людською сутністю, виявленням її місця у світі. Це є наріжним каменем незалежно від віку школярів, теми твору, навчальної мети заняття. Забезпеченню цього слугуватиме ґрунтовна методична підготовка, знання різноманітних прийомів і способів, з метою занурення школярів у світ твору, виникнення бажання розмірковувати над прочитаним, осягати його естетичну приналежність.

Під час складання іспиту студент **повинен продемонструвати:**

- сприйняття літератури як особливого феномену людського духу, який розвивається за притаманними йому законами;
- уміння зіставляти окремі естетичні факти, щоб на цій підставі вибудовувати цілісне бачення всього процесу, пізнання його закономірностей, перспектив розвитку;
- уміння виявляти авторське бачення висвітлюваної проблеми, готовність поважати чужу думку, знаходити в ній раціональне зерно;
- глибокий науковий рівень засвоєння і репродукції знань теоретичного матеріалу;
- уміння оптимально співвідносити теорію з практикою.

Також студент повинен бути ознайомлений з найновішими науково-методичними публікаціями стосовно кожної дисципліни.

Структура екзаменаційного білету

Структурно екзаменаційний білет складається: 1 – лінгвістичний аналіз тексту згідно поданої схеми.; 2 – тест з української літератури.

Схема повного лінгвістичного аналізу тексту

1. Переписати речення, розставити розділові знаки, пояснити пунктограми.
2. Визначити кількість предикативних частин у складі речення, накреслити його схему, подати загальну характеристику.
3. У складнопідрядному реченні: а) визначити головну і підрядну частини; б) встановити вид підрядної частини, спосіб приєднання до головної частини, що в ній пояснює.
4. Охарактеризувати одну частину (за вибором) як просте речення: а) за метою висловлювання; б) за інтонацією; в) дво- чи односкладне (вид односкладного); г) повне чи неповне; д) поширене чи непоширене; е) наявність ускладнення; є) визначити члени речення та способи їхнього морфологічного вираження.
5. Охарактеризувати визначені словосполучення: а) за структурою (просте чи складне); б) за видом граматичного зв'язку (узгодження, керування, прилягання); в) за головним словом; г) за смисловими відношеннями (об'єктне, атрибутивне, обставинне) та ін.; д) за засобами зв'язку (форма слова, службові слова).

6. Зробити аналіз визначених слів: цифра “1” – фонетичний; цифра “2” – морфемний; цифра “3” – морфологічний.

ВСТУП

Українська мова — національна мова українського народу. Місце української мови серед слов'янських мов. Значення творчості І.П. Котляревського в розвитку української літературної мови на народній основі, Т.Г. Шевченко - основоположник нової української літературної мови.

Поняття мовної норми.

Писемна й усна форми літературної мови.

Основні стильові різновиди писемної і усної форм української літературної мови.

ФОНЕТИКА І ФОНОЛОГІЯ. ОРФОЕПІЯ

Предмет і завдання фонетики. Описова, історична, експериментальна фонетика.

Голосні звуки, їх класифікація за горизонтальним рухом язика, ступенем підняття язика до піднебіння та участю губ.

Позиційні чергування голосних звуків у наголошених і ненаголошених складах [e] – [e^н], [и] – [и^н], [о] – [о^н]; чергування [і] – [і̇], [у] – [у̇].

Приголосні звуки, їх класифікація.

За участю голосу і шуму: 1) сонорні; 2) шумні (дзвінкі, глухі).

За місцем утворення: 1) губні; 2) передньоязикові; 3) середньоязикові; 4) задньоязикові; 5) гортанні.

За способом утворення: 1) проривні; 2) фрикативні; 3) африкати; 4) зімкнено-прохідні (носові, бокові, вібранти).

Зміни приголосних звуків у потоці мовлення- АСИМІЛЯЦІЯ приголосних (повна і часткова, регресивна і прогресивна). АСИМІЛЯЦІЯ за голосом, за м'якістю, за місцем і способом творення. Дисиміляція приголосних (прогресивна і регресивна). Спрощення груп приголосних. Відбиття явищ асиміляції, дисиміляції і спрощення на письмі.

Подовження приголосних, що виникло внаслідок прогресивної асиміляції. Фонетичний і морфологічний тип подовження. Семантичний тип подовження.

Фонологічна система української мови. Поняття про фонему. Основний, вияв фонем і її позміційні та комбінаторні варіанти. Склад.

Чергування фонем. Чергування в системі голосних фонем (з історичним поясненням):

1) Чергування /О/ та /Е/ з фонемним нулем: день - дня, сон - сну;

2) Чергування /О/ та /Е/ з /І/: віз,- воза, село - сіл. Випадки відхилення від цих чергувань; фонетичні властивості /І/, що розвинувся з Ї (ять).

3) Чергування /Е/ - /О/ після шиплячих та /ґ/. Випадки відхилення від цих чергувань.

Чергування приголосних фонем (з історичною довідкою).

/Г-Ж-З/, /К-Ч-Ц/, /Х-Ш-С/. Фонетичний аналіз слів.

ОРФОЕПІЯ

Орфоепія як розділ мовознавства і як система правил літературної вимови. Значення орфоепічних норм, причини їх порушення.

Основні правила української літературної вимови. Вимова голосних і приголосних звуків у різних позиціях, а також окремих звукосполучень (-ться, -ся та ін.).

ГРАФІКА І ОРФОГРАФІЯ

Українська графіка як вчення про систему знаків, що забезпечують передачу звукової мови на письмі, і про звукове значення букв. Український алфавіт. Співвідношення між буквами і звуками.

Позначення на письмі м'якості приголосних. Правила вживання м'якого знака.

Напівм'які приголосні.

Вимова Я, Ю, Є, Ї як. двох звуків, у позиції після твердих приголосних. Вживання апострофа.

Українська орфографія та її принципи: фонетичний, морфологічний, історичний (традиційний); диференціюючі написання.

Написання слів разом, окремо, через дефіс. .

Правопис прізвищ і географічних назв.

Правопис найуживаніших префіксів і суфіксів. Правопис слів іншомовного походження.

Вживання великої літери.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ І ЛЕКСИКОГРАФІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ

Предмет і завдання лексикології української мови. Слово як основна одиниця мови.

Омоніми, синоніми, антоніми. Пароніми.

Формування лексичної системи української мови.

Склад української лексики зі стилістичного погляду.

Фразеологія. Загальне поняття про фразеологічні одиниці.

Основні типи фразеологічних одиниць. Джерела української фразеології.

Типи словників та їх характеристика.

МОРФЕМНА СТРУКТУРА СЛОВА

Поняття морфеми. Слово і морфема. Основний вияв морфеми, її позиційні та комбінаторні варіанти.

Типи морфем: кореневі й афіксальні.

Корінь слова. Вільний і зв'язаний корінь.

Лексична основа. Похідна і непохідна основа. Чиста основа.

Вільна і зв'язана основа. Флексія. Нульова флексія;

Префікс, постфікс, суфікс.

СЛОВОТВІР

Словотвір як розділ мовознавчої науки. Словотворення як джерело збагачення словникового складу мови.

Словотворчі засоби. Словотворчі типи. Похідна, непохідна і твірна основа.

Способи словотворення в українській мові.

Морфемний і словотвірний аналіз слів.

ГРАМАТИКА

Грамматика як наука. Граматичні значення та засоби їх вираження в українській мові. Граматична форма слова і граматична категорія.

МОРФОЛОГІЯ

Предмет і завдання морфології. Частина мови, принципи виділення їх. Перехід слів з однієї частини мови в іншу.

ІМЕННИК

Значення, морфологічні ознаки, синтаксичні функції. Семантичні категорії іменника. Іменники загальні та власні назви. Категорії істот/неістот, конкретності/абстрактності, збірності й одиничності.

Грамматичні категорії іменника. Категорія роду і засоби її вираження. Стилістичне вживання паралельних форм роду іменників.

Категорія числа, її значення і граматичне вираження. Стилістичне вживання паралельних форм числа іменників.

Відмінювання іменників. Поділ іменників на відміни.

Групи іменників I і II відмін.

Іменники, що знаходяться поза відмінами. Субстантивація.

Правопис, складних іменників.

ПРИКМЕТНИК

Значення прикметника, його морфологічні ознаки і синтаксичні функції.
Семантичні розряди прикметників.
Ступені порівняння якісних прикметників.
Повні й короткі форми прикметників. Відмінювання прикметників.

ЧИСЛІВНИК

Значення, морфологічні ознаки і синтаксичні функції числівника.
Розряди числівників за значенням. Особливості відмінювання числівників.

ЗАЙМЕННИК

Семантична, морфологічна і синтаксична своєрідність займенника як частини мови.
Розряди займенників за значенням.
Правопис займенників.

ДІЄСЛОВО

Значення дієслова його морфологічні ознаки. Дієвідмінювані, відмінювані й незмінні форми дієслова, синтаксичні функції.

Інфінітив як початкова форма дієслова. Синтаксичні функції інфінітива.

Категорія виду дієслова. Основні значення доконаного і недоконаного видів. Способи творення видових форм.

Категорія стану дієслова. Дієслова активного, пасивного і середньо-зворотного стану.

Категорія часу дієслова. Значення теперішнього, минулого і майбутнього часів.

Категорія способу дієслова. Основні значення дійсного, умовного і наказового способів.

Дієвідмінювання. Особові форми I і II дієвідмін дієслів.

Дієприкметники як дієслівна форма. Активні і пасивні дієприкметники, особливості їх творення. Безособові форми на -но, -то. Їх походження і вживання.

Правопис НЕ з дієприкметниками разом і окремо. Дієприслівник як дієслівна форма. Творення дієприслівників.

Перехід дієприслівників у прислівники та прийменники.

ПРИСЛІВНИК

Значення, морфологічні ознаки і синтаксичні функції прислівника. Структурно-семантичні розряди прислівників. Правопис прислівників.

СЛУЖБОВІ СЛОВА

Прийменник. Поділ прийменників на групи за походженням.

Морфологічний склад прийменників.

Сполучник. Класифікація сполучників за будовою.

Сполучники сурядності і підрядності. Правопис сполучників.

Частки. Значення і функції часток. Класифікація часток за значенням. Правопис часток.

СИНТАКСИС

Словосполучення як одиниця синтаксису. Синтаксис української мови. Словосполучення і речення як основні синтаксичні одиниці.

Типи синтаксичних відношень у словосполученні (атрибутивні, об'єктні, обставинні).

Грамаітичні зв'язки слів у словосполученнях: узгодження, керування, прилягання.

ПРОСТЕ РЕЧЕННЯ

Головні члени речення.

Підмет. Простий і складений підмет, способи його вираження.

Присудок. Простий дієслівний присудок, способи його вираження.

Іменний складений присудок, способи його вираження.

Дієслівний складений присудок, способи його вираження.

Тире на місці нульової зв'язки.

Другорядні члени речення.

Додаток. Прямий і непрямий додаток. Способи вираження.

Означення. Узгоджене і неузгоджене означення, способи вираження.

Просте ускладнене речення.

Відокремлені другорядні члени речення. Відокремлені означення.

Пунктуація при відокремлених означеннях:

Відокремлені прикладки. Пунктуація при відокремлених прикладках.

Відокремлення додатків та обставин.

СКЛАДНЕ РЕЧЕННЯ

Складне речення. Типи складних речень. Основні засоби зв'язку частин складного речення.

Складносурядні речення, їх структурні особливості. Засоби поєднання предикативних частин складносурядних речень.

Різновиди (класифікація) складносурядних речень (єднального, протиставного, зіставного, розділового значення).

Пунктуація в складносурядних реченнях.

Складнопідрядні речення. Принципи класифікації складнопідрядних речень.

Засоби зв'язку головної і підрядної частин (сполучники і сполучні слова).

Структурно-семантичні типи складнопідрядних речень (нерозчленованої і розчленованої структури).

Складнопідрядні речення нерозчленованої структури (з підрядними означальними, з'ясувальними, способу дії, міри і ступеня). Засоби вираження зв'язку між частинами. Місце підрядної частини.

Складнопідрядні речення розчленованої структури (з підрядними часу, умови, мети, причини, місця, порівняльними, допустовими, наслідковими, супровідними). Засоби вираження зв'язку між частинами. Місце підрядної частини.

Безсполучникові складні речення, їх різновиди (з однотипними і різнотипними частинами).

Пунктуація в безсполучникових складних реченнях.

Складні багатокомпонентні речення.

Складносурядні багатокомпонентні речення.

Складнопідрядні багатокомпонентні речення (з послідовною підрядністю, однорідною, неоднорідною супідрядністю).

Безсполучникові багатокомпонентні речення.

Складні багатокомпонентні речення з різними типами зв'язку (сполучниковим, безсполучниковим).

Складне синтаксичне ціле.

Пряма і непряма мова. Пунктуація в реченнях з прямою мовою. Заміна прямої мови непрямою.

ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

Вступ

Методика викладання української мови як наука та навчальна дисципліна. Методика викладання української мови в школі як педагогічна наука. Зв'язок методики викладання української мови із суміжними дисциплінами. Наукові основи методики викладання української мови. Розділи курсу “Методика викладання української мови в середній загальноосвітній школі”. Методи наукових досліджень.

Українська мова в школі: мета, завдання, розділи курсу. Аналіз чинних шкільних програм і підручників з української мови. Аспекти викладання української мови в школі. Закономірності викладання української мови.

Методи і прийоми навчання української мови в школі

Загальнодидактичні визначення понять “метод навчання”, “прийом навчання”, “засіб навчання”. Проблема класифікації методів навчання мови в школі. Аналіз класифікацій методів навчання мови за джерелами знань, за рівнем пізнавальної діяльності, за способом взаємодії вчителя та учнів. Класифікація методів навчання мови О.М. Біляєва.

Характеристика кожного з методів навчання: дидактична мета, завдання, сфера використання, норми застосування. Нетрадиційні методи навчання української мови.

Різновиди тренувальних завдань з мови. Тренувальні вправи як метод формування умінь і навичок школярів. Проблема класифікації тренувальних вправ. Найбільш поширені класифікації: за характером пізнавальної діяльності учнів, за характером розумової діяльності, за характером навчального матеріалу, за ступенем новизни засвоюваного матеріалу тощо. Критичний аналіз наявних класифікацій тренувальних завдань. Характеристика різновидів тренувальних вправ найбільш поширеної класифікації.

Аналіз наявних в методиці підходів до класифікації прийомів і засобів навчання мови. Різновиди засобів Групи засобів навчання мови. Різновиди таблиць, схем, малюнкової наочності. Закономірності їх використання на уроках мови в середній загальноосвітній школі.

Особливості викладання української мови у школах з російською мовою навчання. Характерні методи та прийоми навчання. Засоби навчання. Взаємозв'язок у навчанні української та російської мов. Урахування транспозиції та мовної інтерференції. Зміст і організація уроків. Особливості вивчення теоретичного матеріалу.

Типи уроків української мови в середній загальноосвітній школі

Урок як основна форма організації навчально-виховного процесу. Мета, завдання уроків мови. Вимоги до сучасного уроку мови. Структурні елементи уроку мови та вимоги до них. Триєдиність навчального, розвивального та виховного компонентів уроку. Вимоги до формулювання теми та мети уроку, добір обладнання до уроку. Календарне планування уроків мови. Планування УДО. Тематичне і поурочне планування. Нетрадиційне планування уроків української мови.

Проблема класифікації уроків мови. Найбільш поширені класифікації. Характеристика класифікації уроків української мови О.М.Біляєва. Визначення мети та завдань кожного з виділених типів уроків. Вимоги до них. Структура кожного типу уроку. Нетрадиційні уроки мови.

Аналіз уроку мови. Мета спостережень на уроці. Схема аналізу уроків кожного типу. Підготовка вчителя до уроку української мови в школах з російською мовою навчання.

II. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО КУРСУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

Методика викладання фонетики, графіки, орфоєпії.

Обсяг і місце фонетичного, орфоєпічного, графічного матеріалу, що вивчається в середній школі. Мета, завдання і роль вивчення фонетики, орфоєпії, графіки у середній школі. Методика вивчення фонетичних тем у 5-му класі (методи, прийоми навчання, види тренувальних вправ).

Методика опрацювання відомостей з орфоєпії. Прийоми запобігання явищу інтерференції. Шляхи формування графічних умінь і навичок. Фонетичний розбір слова як узагальнююча вправа, її місце і роль у навчальному процесі. Різновиди наочності, що використовується під час вивчення фонетики, орфоєпії, графіки.

Методика опрацювання лексики, лексикографії та фразеології

Обсяг і місце лексичного матеріалу, що виноситься на вивчення в середній школі. Мета і завдання вивчення лексики і лексикографії. Прийоми пояснення лексичного значення слова. Шляхи збагачення та активізації словникового запасу учнів. Методика опрацювання часткових тем з лексики (методи, прийоми, види вправ). Різновиди вправ з лексикографії. Різновиди наочності, використовуваної на уроках з розділів “Лексика” і “Лексикографія”.

Обсяг і місце фразеологічного матеріалу, що вивчається. Мета і завдання вивчення фразеології. Методика опрацювання фразеологічного матеріалу (методи, прийоми навчання, різновиди тренувальних вправ). Характеристика наочності, застосовуваної під час вивчення фразеології. Вивчення фразеології в 5-му класі.

Методика вивчення будови слова і словотвору

Мета, значення і завдання роботи над вивченням морфемної будови слова. Обсяг і місце засвоєного учнями матеріалу з будови слова. Методика опрацювання часткових тем з морфеміки (методи, прийоми навчання, види тренувальних вправ). Різновиди наочності, використовуваної на уроках. Прийом тестування на уроках морфеміки.

Обсяг і місце словотвірного матеріалу, що вивчається. Мета, значення і завдання роботи над розділом. Методика вивчення словотвірних тем (методи, прийоми навчання, різновиди тренувальних завдань). Види наочного матеріалу, що використовується під час вивчення словотвору.

Методика вивчення морфології

Загальні питання вивчення граматики. Обсяг і місце граматичного матеріалу у шкільному курсу української мови. Аналіз програмового матеріалу з граматики. Основні напрямки в методиці навчання граматики: логіко-граматичний, елементарно-практичний, формально-граматичний, семантико-граматичний, структурно-семантичний. Основні принципи методики викладання граматики у середній школі.

Вивчення морфології. Найдоцільніші методи, прийоми та засоби опрацювання самостійних та службових частин мови. Види тренувальних вправ, характерних для опрацювання кожної з частин мови.

Подання відомостей із синтаксису і пунктуації.

Синтаксис у програмах та підручниках української мови. Методи і прийоми вивчення словосполучення, простого і складного речення. Види тренувальних вправ, характерних для опрацювання різних одиниць синтаксису української мови. Різновиди наочного матеріалу.

Значення пунктуації. Система розділових знаків. Роль граматики (синтаксису), семантики (змісту) та інтонації у виборі потрібного розділового знака. Вправи з пунктуації у 5-9 класах. Робота над пунктуаційними помилками учнів.

Методика навчання орфографії

Короткий огляд історії методики орфографії. Типи написань української мови. Психологічні основи формування орфографічної навички. Система орфографічних вправ у 5-9, 10-11 класах. Причини орфографічних помилок учнів. Прийоми запобігання та виправлення орфографічних помилок учнів.

Методи і прийоми навчання орфографії. Види тренувальних вправ з орфографії. Наочні засоби.

Навчання української мови в 10-11 класах

Мета, зміст і завдання навчання мови в старших класах. Організація і форми проведення занять. Спрямованість практичних завдань і вправ на підвищення культури мовлення та вдосконалення орфографічної і пунктуаційної грамотності учнів.

Позакласна робота з української мови.

Значення позакласної роботи з мови. Основні види позакласної роботи з мови та методика її проведення. Мовні ігри, вікторини та конкурси, олімпіади.

Шкільна преса (газети, журнали, збірники, альманахи). Вимоги до замітки як зразка публіцистичного стилю. Запобігання помилкам школярів.

Гурток української мови. Зміст і основні форми роботи. Факультативні заняття.

Рекомендована література

1. Український правопис. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/ukrayinskij-pravopis-2019>.

2. Євсеева, Галина П. Практикум з правопису української мови [Текст] : [навч. посіб.] / Галина Євсеева, Лариса Богуславська, Юлія Рощина ; ДВНЗ "Придніпров. держ. акад. буд-ва та архітектури", Каф. українознавства, документознавства та інформ. діяльності. - Дніпро : ПДАБА, 2020. - 182 с. : табл.

3. Практикум з українського правопису [Текст] : навч. посіб. / [М. Л. Дружинець та ін. ; за заг. ред. М. Л. Дружинець] ; Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова [та ін.]. - Одеса : ОНУ,

2018. - 394 с. - Бібліогр. в кінці розд.

4. Український правопис / Нац. акад. наук України ; ред. Є. І. Мазніченко, В. Є. Македон, С. В. Шарабанова. – Київ : Наукова думка, 2019. – 390, [1] с.

5. Ющук, Іван Пилипович. Практикум з правопису і граматики української мови [Текст] : посібник / І. П. Ющук. - Київ : Освіта, 2018. - 287 с. : табл. - 10020 прим.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

- Культура професійного мовлення: метод, вказівки з курсу "Українська мова за професійним спрямуванням" для студентів I курсу всіх спеціальностей: [Електронний ресурс] упор. Л. М. Кулакевич. Д.: ДВНЗ УДХТУ, 2011, 38 с. Режим доступу: udhtu.com.ua/userfiles/file/MВ_226f.pdf.
- Культура усного та писемного ділового мовлення: методичні поради. Черніг. центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів держ. влади, місцевого самоврядування, держ. п-в, установ і орг.; Уклад.: П.М.Підгайний. Чернігів: ЦППК, 2011. 166 с.
- http://pidruchniki.com/1873031738363/dokumentoznavstvo/sluzhbovi_listi 120 Навчально-методичний посібник: Ділове українське мовлення. 2-ге вид., виправ і доповнен. Хмельницький: Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій. 2017. 120 с.

II. ЗМІСТ ПРОГРАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ З МЕТОДИКОЮ НАВЧАННЯ

Пояснювальна записка

Художня література посідає провідне місце серед усіх інших видів мистецтв, оскільки образом, художнім словом передає найрізноманітніші сфери людського буття, зовнішній і внутрішній світ людини. На формування художнього слова, його специфіки і спрямована фахова підготовка філолога. Йому, як спеціалісту, необхідно не просто засвоїти певну суму історико-літературних, теоретичних знань, а сформувати здатність осягати художній твір у його змістовно-естетичній даності, неповторності. Вивчення літератури – це засвоєння кількох культурних пластів, кожен з яких виробляв би своє розуміння прекрасного, утверджував би ідеал людини, особистості. Водночас літературний процес становить нерозривний потік, коли одні набуття, трансформуючись, видозмінюючись, неодмінно входять у наступні, збагачують їх, допомагають прояву нового. Тому при прочитанні художнього твору, його аналіз і слід враховувати як синхронний, так і діахронний підходи.

Будь-який твір – це результат осмислення, переживання і перевтілення, яке відбувається за естетичними законами, передбачаючи значну роль домислу. Художній твір – це перш за все суб'єктивний авторський світ, що відбиває складну взаємодію етичних, естетичних, соціальних, філософських тощо уподобань митця. У зв'язку з цим важливо збагнути авторську позицію, заявлену в творі, не підмінити її власною, і в той же час чітко висловлювати особисте ставлення до зображеного. Це й повинне забезпечити науково-об'єктивний, ґрунтовний, позбавлений соціологічних впливів літературознавчий аналіз.

Фаховий рівень бакалавра вимірюється не лише суто літературознавчою підготовкою. Вчителю-словеснику необхідно володіти умінням донести красу, естетичну привабливість художнього твору до учнів. Заняття з літератури повинно бути не уроком переказування змісту, підходу до нього як своєрідної ілюстрації історії, а уроком роздумів над людською сутністю, виявленням її місця у світі. Це є наріжним каменем незалежно від віку школярів, теми твору, навчальної мети заняття. Забезпеченню цього слугуватиме ґрунтовна методична підготовка, знання різноманітних прийомів і способів, з метою занурення школярів у світ твору, виникнення бажання розмірковувати над прочитаним, осягати його естетичну приналежність.

Під час складання іспиту здобувач **повинен продемонструвати:**

- сприйняття літератури як особливого феномену людського духу, який розвивається за притаманними йому законами;
- уміння зіставляти окремі естетичні факти, щоб на цій підставі вибудувувати цілісне бачення всього процесу, пізнання його закономірностей, перспектив розвитку;
- уміння виявляти авторське бачення висвітлюваної проблеми, готовність поважати чужу думку, знаходити в ній раціональне зерно;
- глибокий науковий рівень засвоєння і репродукції знань теоретичного матеріалу;
- уміння оптимально співвідносити теорію з практикою.

Також здобувач повинен бути ознайомлений з найновішими науково-методичними публікаціями стосовно кожної дисципліни.

В умовах реалізації концепції навчання української літератури ставляться нові вимоги до підготовки вчителя-словесника, відповідно до яких випускники педагогічних закладів повинні володіти теоретичними знаннями, мати ґрунтовні практичні навички, високу професійну майстерність.

Основи професійної майстерності майбутнього вчителя-словесника формуються у педагогічному університеті у ході вивчення літературознавчих дисциплін та методики навчання української літератури.

Мета комплексного кваліфікаційного екзамену з української літератури та методики її навчання – встановити якість фахової підготовки вчителя-словесника.

Екзамен повинен виявити, якою мірою майбутні вчителі оволоділи теорією у єдності її елементів як необхідною передумовою аналітичної дії і правильно нею користуватися (уміння уважного прочитання твору, вміння опиратись на текст і на теорію при обґрунтуванні тих чи інших тез тощо, знання критеріїв досконалості змісту й форми художнього твору, розрізнення художніх засобів, знання особливостей аналізу творів різних жанрів і жанрових різновидів, особливостей читання і переповідання творів різних жанрів, а також загальними вимог до цього процесу, уміння творчо підійти до того чи іншого завдання, відстоювати власну думку, гнучко інтерпретувати ті чи інші положення, досконало моделювати, конструювати й організовувати класну та позакласну роботу) з опорою на знання фактів, термінології, методів навчання, принципів, закономірностей і тенденцій розвитку сучасної методичної науки.

На комплексному кваліфікаційному екзамені здобувачі мають продемонструвати розуміння й знання методики навчання української літератури.

Програма складена на основі чинних робочих програм для спеціальності 014.01 Середня освіта (Українська мова та література)

Програма комплексного кваліфікаційного екзамену вміщує такі розділи:

1. Українська література.
2. Методика навчання української літератури.
3. Рекомендована література

4. Критерії оцінювання відповіді здобувачів на комплексному кваліфікаційному екзамені з української літератури та методики її навчання.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Давньоруська література.

1. Література Київської Русі (оглядово).
2. "Слово о полку Ігоревім" - вершина давньоруської літератури.
3. Літописи козацької доби (загальний огляд).

Стара українська література.

1. Григорій Сковорода. Художня творчість Г.Сковороди - крок від старої до нової української літератури.

2. "БасніХарьковскія" як вираження суспільно-філософських і морально-етичних поглядів Сковороди.
3. Поетична творчість Г.Сковороди. Збірка "Сад божественних песней" як зразок духовної лірики.

Література перших десятиліть XIX століття.

1. І.П.Котляревський — зачинатель нової української літератури.
2. Бурлескно-трагедійна поема "Інеїда". Тема, сюжет поеми у зіставленні з "Енеїдою" Вергілія.
3. Нове трактування "Енеїди" І.П.Котляревського (Зруйнування Запорізької Січі, мандри козаків за Дунай чи Кубань тощо).
4. Нова українська драматургія. Жанрові особливості "Наталки Полтавки" як соціально-побутової драми.
5. Байка - один з найхарактерніших жанрів просвітительського реалізму.
6. Байки в античній, європейській, російській, українській літературах.
7. Петро Гулак-Артемівський. Життєвий і творчий шлях.
8. Євген Гребінка. Байки "Ведмежий суд", "Рибалка", "Ячмінь", "Віл" як зразки просвітительського реалізму. Переважання в них викривального начала над дидактичним. Розкриття антинародної суті суду і місцевої влади.
9. Євген Гребінка. Байки "Грішник", "Лебідь і Гуси", "Верша та болота", "Маківка". Розкриття загальнолюдських вад у цих байках.
10. Григорій Квітка-Основ'яненко - основоположник художньої прози в новій українській літературі.
11. Г. Квітка-Основ'яненко. Бурлескно-реалістичні оповідання ("Салдацький патрет", "Мертвецький Великдень" "От тобі і скарб", "Пархімове снідання". "Підбрехач") й повість "Конотопська відьма".
12. Сентиментально-реалістичні повісті ("Маруся", "Козир-дівка", "Сердешна Оксана", "Щира любов") як відображення звичаїв, побуту, душевного благородства сільських трудівників, поетизація людей хліборобської праці).
13. Романтизм. Причини його появи. Ознаки романтичного методу і стилю.
14. Формування українського романтизму.
15. Романтична поезія Боровиковського.
16. Романтична поезія Метлинського.
17. Романтична поезія Забіли.
18. Романтична поезія Петренка.
19. Розвиток літератури на західноукраїнських землях.
20. Виникнення і розвиток гуртка "Руська трійця".
21. Літературний хист Шашкевича, Вагилевича, Головацького.

Література 40-50 років XIX століття.

1. Перша політична таємна організація на Україні - Кирило-Мефодіївське товариство.
2. Т.Г.Шевченко - центральна постать українського літературного процесу XIX ст.
3. Політичні й соціальні погляди Т.Г.Шевченка.
4. Естетичні погляди Т.Г.Шевченка.
5. Перший період творчості Т.Г.Шевченка (1833-1843 рр.). Балади. "Кобзар". Оцінка "Кобзаря" у пресі. Усвідомлення Шевченком завдань народного поета ("Думи мої, думи...", "На вічну пам'ять Котляревському", "До Основ'яненка"). Образ народного співця у вірші "Перебендя". Романтичний характер ранніх творів Т.Г.Шевченка ("Іван Підкова", "Тарасова ніч", "Катерина")
6. Історична тема у творчості Т.Г.Шевченка "Гамалія". "Гайдамаки" - найвидатніший твір Т.Г.Шевченка на історичну тему.
7. Другий період творчості (1843-1847). "Сон", "У всякого своя доля", "Єретик". Історична основа поеми, побудова, образи-персонажі. "Кавказ" Викриття в поемі царської політики

колонізаторства, соціального і національного гноблення народів. "І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм...", "Наймичка", "Заповіт".

8. Творчість періоду заслання ("Невольничча муза"). Розвиток ліричних жанрів. Вираження духу поета-борця ("Караюсь, мучусь, але не каюсь..."). Тема дружби народів ("Ще як були ми козаками", "У бога за дверима лежала сокира..."). Мотиви революційної боротьби ("Якби ви знали, паничі"). Мотиви неволі, самотності: "І небо невмите, і заспані хвилі...", "Знов мені не привезла...", "Заросли шляхи тернами", "Огні горять, музика грає..."
9. Творчість після заслання. Нове ідейно-художнє піднесення поета. Дальший розвиток у творах революційно-демократичних ідей. Посилення заклику до селянської революції ("Я не нездужаю, нівроку", "Неофіти", "Марія"). Щоденник Шевченка. Значення творчості.

Література 50-60 рр. XIX ст.

1. Загальний огляд літературного процесу.
2. "Основа" - перша спроба української журналістики.
3. Марко Вовчок. Життєвий і творчий шлях письменниці. Т.Шевченко про Марка Вовчка як "молоду силу" в українській літературі; "обличителя жестоких людей несытых".
4. "Народні оповідання" Марка Вовчка.
5. Проникнення письменниці в глибину народної душі, в обставини соціального буття народу, розкриття трагічної долі селянки-кріпачки ("Козачка", "Горпина", "Одарка", "Ледащиця", "Два сини"). Проникнення в соціальну психологію селянства. Особливості оповіді.
6. "Інститутка" - перша соціальна повість в українській літературі.
7. Уславлення визвольної боротьби народу у творах Марка Вовчка. Історична повість "Кармелюк". Легендарно-романтичний образ народного месника. Емоційність, яскравість, фольклоризм стилю.
8. Анатоль Свидницький. "Люборацькі" - перший соціально-психологічний роман в українській літературі.
9. Пантелеймон Куліш. Короткі відомості про життя і творчість. Складність натури П.Куліша. "Чорна рада" - перший історичний роман в українській літературі. Поєднання рис реалізму й романтизму в творі. Висока оцінка роману Т.Шевченком, І.Франком.
10. Леонід Глібов. Огляд життя і творчості. Реалізм байок Л.Глібова. Викриття хижацької психології панівних класів у байках першого періоду творчості ("Вовк та Ягня", "Щука"). Майстерність сатиричного зображення, мовної характеристики персонажів. Критика породжень кріпосницької системи ("Мірошник"). Нові ідейно-тематичні шукання письменника після реформи 1861 року ("Ведмідь-пасічник"). Морально-етичне засудження паразитизму, прислужництва, егоїзму, чиновництва в байках другого періоду творчості ("Цуцик", "Мальований стовп"). Ліричні поезії Л.Глібова. Народнопісенний характер вірша "Журба".
11. Ю. Федькович. Огляд життя і творчості. Перший на Буковині письменник-демократ. Органічне поєднання романтичних і реалістичних принципів зображення дійсності. Жанрове багатство творчості Ю. Федьковича. Вплив Східної України на літературний рух Галичини 60-70 рр. XIX ст.

Література 70-90 років XIX ст.

1. Загальний огляд літературного процесу.
2. Емський указ 1876 року.
3. М.Драгоманов - представник пошевченківської доби.
4. І.Нечуй-Левицький. Огляд життєвого і творчого шляху. "Микола Джеря" — соціально-побутова повість-хроніка. Втілення в образі Миколи Джері - духовно цілісної, талановитої натури -волелюбних настроїв трудового селянства в перехідну епоху. Еволюція образу народного месника в українській літературі. "Кайдашева сім'я" - повість-хроніка про руйнування патріархальних сімейних взаємин на селі. Роман "Хмари" — твір про життя інтелігенції двох поколінь.
5. Панас Мирний (П. Рудченко). Життєвий і творчий шлях. "Хіба ревуть воли, як ясла повні?" Узагальнюючий зміст назви роману. Історія його створення. Іван Білик - співавтор

Панаса Мирного. Образ Чіпки. Поетизація жіночих образів. Роман "Повія" -- один з найдовершеніших зразків українського соціально-психологічного роману. "Лихі люди" - соціально-психологічна повість.

6. Шляхи розвитку української драматургії і театру II половини XIX ст. Аматорський театральний рух. Корифеї української сцени. Театральне мистецтво на Україні. Участь М.Кропивницького, М.Старицького, І.Карпенка-Карого, М.Заньковецької, А.Садовського, П.Саксаганського в діяльності театральних труп і в пропаганді національного мистецтва.
7. Марко Кропивницький. "Глитай або Павук".
8. І.Карпенко-Карий. Короткий огляд життя і творчості. І.Карпенко-Карий - творець соціальної сатиричної комедії та історичної драми. "Мартин Боруля" - перемога принципів людської гідності над дрібним становим честолюбством і марнославством. "Сто тисяч". Показ духовної спустошеності і безмістовності життя як наслідок утвердження фальшивих цінностей. "Хазяїн" Художній конфлікт між гонитвою за багатством і діяльним утвердженням ідеалів загального добра. Образ Пузиря.
9. І.Франко. Загальний огляд життя і творчості. Збірка "З вершин і низин" - повий етап у розвитку української громадянської лірики, поетичний синтез ідейно-художніх шукань української літератури в останній чверті XIX ст. Цикл "Веснянки". Ідея майбутнього суспільного оновлення, вивільнення людського розуму з пут традиціоналізму і фаталістичності, оспівування ідеалів свободи, братерства і щастя в ім'я інтересів трудящих. Збірка "Мій Ізмарагд" як художнє відображення високих загальнолюдських ідеалів, громадського співчуття людині, заперечення декадентської зневіри в життя. Інтимна лірика Франка. Лірична драма "Зів'яле листя" - психологічний вияв інтимного людського чуття. Поеми І.Франка ("Мойсей", "Похорон". "Смерть Каїна"). Драма "Украдене щастя" - трагічність самого пориву до щастя кожного з героїв драми (Анни, Миколи, Михайла).
10. Павло Грабовський. Життєвий і творчий шлях. "Уперед". Пафос нездоланності, непохитної віри в свою справу. "Я не співець чудовної природи" - поетичне кредо письменника. Інтимна й пейзажна лірика поета. Цикл "Веснянки". Тонке відчуття природи і настроїв людини.
11. Борис Грінченко. Короткий огляд життєвого і творчого шляху. Розкриття душевної драми "маленької" людини ("Дзвоник", "Каторжна"). Володимир Самійленко. Пристрасне відстоювання інтересів рідного народу, вільного розвитку його духовної культури ("Українська мова").

Література кінця XIX - початку XX ст.

1. Михайло Коцюбинський. Життєвий і творчий шлях письменника."Fata morgana". Відтворення революційного настрою селянства напередодні та під час революції 1905 року. Історія написання твору. "Intermezzo"- ліро-психологічна поема в прозі. "Лялечка". Символічний образ "лялечки". "Тіні забутих предків" - романтична повість про своєрідний світ карпатських гуцулів. Творчий метод Коцюбинського.
2. Василь Стефаник. Короткий огляд творчості.
3. Леся Українка. Життєвий і творчий шлях. Роль суспільно-культурного оточення (М.Драгоманов, М.Старицький, М.Лисенко) у становленні Лесі Українки як письменниці і творчої особистості. "Лісова пісня" - поетичний шедевр Лесі Українки. Виступ проти аполітичності і рабської покірливості сучасників у поезії "Товарищі на спомин". "Напис в руїні", "Твої листи завжди пахнуть зов'ялими трояндами". Епічні поеми. Драматичні поеми ("Одержима". "Осінь казка", "Камінний господар", "В катакомбах"). Драма "Бояриня".
4. Володимир Винниченко. Життєвий і творчий шлях. Твори малого жанру. Романи В.Винниченка. Драматична діяльність.
5. Архип Тесленко. "Страчене життя". Огляд життя і творчості. Автобіографічні твори "Школяр", "Нема матусі".

6. Ольга Кобилянська. Огляд життя і творчості письменниці. Кобилянська — поборниця духовного і соціального розкріпачення людини. ("Царівна", "Через кладку").
7. Микола Вороний. Стислі відомості про життєвий шлях поета. Практичні спроби оновити поетичні форми в тогочасній українській ліриці. Мотиви одвічності й могутності природи ("До моря"). Уславлення дару материнської любові ("Легенда") і сили справжнього кохання ("Найдорожчий скарб"). Інтимно-ліричні поезії М.Вороного ("За брамою раю", "Ти не любиш мене, ти не любиш мене").
8. Олександр Олесь. Короткі біографічні відомості. Перша збірка "З журбою радість обнялась". Творчість Олеся в дожовтневий час. Роки проживання за кордоном - життєва і творча трагедія поета.
9. Степан Васильченко. Короткий огляд життя і творчості.
Становлення і розвиток новітньої української літератури.
 1. "Енергія слова - з енергії душі".
 2. Пробудження.
 3. Становлення поезії, прози і драматургії (1917- I половина 1930 р.р.). Розстановка політичних і літературних сил. Спілка селянських письменників "Плуг". Спілка пролетарських письменників "Гарт". Всеукраїнська пролетарська спілка письменників (ВУСПП) (1917-1932) і "Молодняк". Інші літературно-художні об'єднання. Літературні організації ВАПЛІТЕ (Вільна Академія пролетарської літератури), "Ланка", "Марс", "Пролітфронт", група "неокласиків". Літературна дискусія 1925 1928р. Перший Всесоюзний з'їзд радянських письменників.
 4. Зародження української пожовтневої поезії. (Василь Чумак, Василь Еллан-Блакитний, Павло Тичина, Максим Рильський, Микола Зеров, Євген Плужник.).
 5. Становлення новітньої української прози (Володимир Винниченко, Степан Васильченко, Михайло Івченко, Андрій Головка, Микола Хвильовий, Валерій Підмогильний, Іван Микитенко, Іван Ле, Олександр Копиленко).
 6. Формування драматургії (Микола Куліш, Мирослав Ірчан, Іван Кочерга, кіносценарії Олександра Довженка ("Арсенал", "Земля").
 7. Суперечності розвитку літератури 30-х - першої половини 50-х років. Ідейно-тематичні пошуки поезії, прози, драматургії. Розвиток мистецтва й літератури в умовах сталінського режиму, з жорстоким диктатом і терором. Регламентація і вульгаризація принципів - народності, реалізму, збіднення літературного процесу шляхом зведення його до єдиного творчого методу і стилю. Творчість поетів "празької школи".
 8. Література років II світової війни. (Олександр Довженко, Микола Бажан, Андрій Малишко, Леонід Первомайський, Степан Олійник, Василь Минко - військові і спеціальні кореспонденти, працівники дивізійних і армійських газет. Ярослав Галан, Петро Панч, Олександр Копиленко, К.Гордієнко - співробітники радіо, Платон Воронько, Василь Земляк, Юрій Збанацький — письменники-партизани). Збірка П.Тичини "Перемагають і живуть". Мотиви непереможності нашої країни в творах П.Тичини, М.Рильського, В.Сосюри, Андрія Малишка, Олександра Довженка.
 9. Література післявоєнного десятиліття. Загальний огляд, здобутки і втрати.
 - 10.Творчість письменників новітньої літератури, Павло Тичина. Поезія раннього Тичини. Збірка "Сонячні кларнети". Творчість П.Тичини періоду Великої Вітчизняної війни ("Матері забудь не можу", "Похорон друга"). Павло Тичина - жертва сталінізму (вірш "Ленін") -заклик до насильництва, руйнування. "Партія веде" - приклад того, як самотній талант Павла Тичини зазнав у культівські часи дуже відчутних втрат).
 - 11.Андрій Головка. Талант виняткової сили і краси.
 - 12.Володимир Сосюра. Життєвий і творчий шлях. Володимир Сосюра - співець глибоких почуттів людини. "Так ніхто не кохав", "Коли потяг у даль загуркоче", "Білі акації будуть цвісти", "Васильки". Поезії Володимира Сосюри, присвячені рідному народові, розвитку його культури, зокрема рідної мови ("Як не любити рідну мову", "Любіть Україну", "Юнакові"). 13.Основні риси поетичного стилю В.Сосюри.

14. Микола Куліш. Короткий огляд життєвого і творчого шляху. Історія написання, проблематика твору "Народний Малахій". Національна ідея у п'єсі "Патетична соната".
15. Остап Вишня - чародій сміху. Вимушена перерва Остапа Вишні. Тема мужності і нескореності народу в роки Великої Вітчизняної війни (гумореска "Зенітка"). "Мисливські усмішки" Остапа Вишні. Автобіографічні гуморески письменника ("Отак і пишу", "Великомученик" Остап Вишня", "Моя автобіографія" та щоденник "Думи мої, думи мої...").
16. Максим Рильський. Короткий огляд життєвого і творчого шляху. Твори М.Т.Рильського періоду Великої Вітчизняної війни ("Слово про рідну матір", збірка "За рідну землю", "Світова зоря", "Світла зброя", "Велика година", "Неопалима купина", "Україні", поема "Жага". Заклик Максима Рильського до любові, великої уваги щодо рідної української мови ("Мова", "Рідна мова"). Поезії останніх років Максима Рильського ("Як не любити...", "Легенда віків", "Туга за молодістю"). М.Рильський - перекладач. Основні риси поетичного стилю.
17. Юрій Яновський. Короткий огляд життєвого і творчого шляху.
18. Іван Кочерга. Короткий огляд життєвого і творчого шляху. "Свіччине весілля". Історична основа твору. Особливості композиції. "Ярослав Мудрий" Історична основа, композиція.
19. Олександр Довженко. Короткий огляд життєвого і творчого шляху. Творчість Олександра Довженка періоду Великої Вітчизняної війни (публіцистичні статті і політичні памфлети. "До зброї", "Душа народна, нездоланна", "Я бачу перемогу", "Україна в огні", "Лист на Україну"). "Лист від льотчика", листівка для засилання у фашистську армію, оповідання "Ніч перед боєм", "Стій, смерть, зупинись", новела "На колючому дроті", кіноповість "Україна в огні", "Повість полум'яних літ".
20. І.Багряний. Життєвий і творчий шлях. Роман "Сад Гетсиманський" - книга про життя сталінських тюрем. "Тигролови" — зразок пригодницького твору.
21. Михайло Стельмах. Життєвий і творчий шлях. Роман "Правда і кривда". Автобіографічні повісті. Драматургія. Палітра художника.
22. Олесь Гончар. Життєвий і творчий шлях. Роман "Собор". Композиція роману. Тема. Образ собору. Персонажі роману. Значення роману "Собор". Повісті, новели, оповідання Олесь Гончара ("Земля гуде", "Микита Братусь", "Щоб світився вогник", "Далекі вогнища", "Жінка в сірому", "Чорний Яр"). Значення творчості Олесь Гончара.
23. Олексій Коломієць. Життєвий і творчий шлях. "Дикий Ангел" - твір про сім'ю. Тема та проблематика п'єси. Образ Платона Ангела.
24. Павло Загребельний. Життєвий і творчий шлях. Цикл романів про Київську Русь ("Диво", "Первоміст", "Смерть у Києві", "Євпраксія"); "Роксолана", "Я, Богдан".
25. Павло Загребельний - письменник сучасний. Романи "Спека", "День для прийдешнього", "З погляду вічності", "Безслідний Лукас", "Переходимо до любові", "Намилена трава", "Південний комфорт", "Тисячолітній Миколай", "Гола душа".
26. Юрій Мушкетик. Життєвий і творчий шлях. Роман "Яса" - велике багатопланове полотно.
27. Соціально-психологічна поезія Яра Славутича.

Література на сучасному етапі.

1. За демократизм, національне відродження, високу духовність літератури.
2. Ідейно-естетичні пошуки сучасної української прози.
3. Основні тенденції у розвитку драматургії.
4. Поезія на сучасному етапі В.Стус. Біографічні відомості. Нескорена муза поета. "На колимським морозі", "Як добре те, що смерті не боюсь я", "У цьому полі синьому, як льон", "Цей біль - як алкоголь агоній..."
5. Ліна Костенко. Огляд життєвого і творчого шляху Ліни Костенко - тонкий лірик. "Над берегами вічної ріки", "Неповторність". Історичний роман у віршах "Маруся Чурай". Історична та фольклорна основа твору. Характеристики персонажів роману.
6. Василь Симоненко. Життєвий і творчий шлях. Інтимна лірика Василя Симоненка ("Вона прийшла", "Є в коханні будні і свята"). Слово синівської любові. ("Світ ясний - мереживо

казкове", "Задивляюся я в твої зіниці...", "Україні", "Лебеді материнства", "Земле рідна!", "Мозок мій світліє...!") Вболівання Василя Симоненка за всі кривди ("Пророцтво 17-го року", "Вихвалять, і славити, й кричати", "Некролог кукурудзяному качанові, що згнив на заготпункті", "Де зараз ви, кати мого народу"). Новелістика В.Симоненка.

7. Григорій Тютюнник. Новелістика.
8. Іван Драч. Життєвий і творчий шлях. Твори про мужніх лицарів совісті, братерства, милосердя, людської праці. ("Балада про вузлик", "Балада роду"). Поєми. Драматичні поєми. "Ніж у сонці", "Смерть Шевченка". Поєма-симфонія "Чорнобильська мадонна".
9. Наше письменство у світі (загальний огляд).
10. А. Дімаров. Короткий огляд творчості письменника.
11. В.Яворівський. "Марія з полином в кінці століття", "Автопортрет з уяви".
12. Найновіша українська поезія і проза (оглядово).
13. Постать Євгена Свєрстюка в контексті епохи.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Методика навчання як наука і вузівська дисципліна.

Шляхи розвитку методики викладання української літератури в школі. Історія розвитку методики літератури як складової частини історичного процесу розвитку літератури та викладання її в загальноосвітній школі. Розвиток методики викладання української літератури на сучасному етапі. Методологічні основи викладання літератури в школі. Філософське осмислення процесу навчання та виховання. Праці з педагогіки та дидактики Ю. А. Бабанського, І. Я. Лернера, М. Н. Скаткіна, М. І. Махмутова, В. А. Оніщук, В. І. Бондаря, А. І. Ланської, Мірошніченко Л.Ф., О.М. Ніколенко, Д.С.Наливайка та ін.

Розробка загально дидактичних аспектів, класифікація методів, прийомів і видів навчальної діяльності, проблемного навчання, сучасного уроку і шляхів його реалізації, професіограми вчителя та ін.

Основні напрями та тенденції розвитку педагогічної науки у світі. Дослідження наукових робіт учених психологів: Б.Г. Ананьєва, Н.Н. Булонського, Л.С. Виготського, Г.С. Костюка, А.І. Щербакова, С.Л. Рубінштейна. Зв'язок методики української літератури з літературознавством, з теоретико-літературною наукою, історією, філософією, соціологією, законодавством, психологією, літературознавством.

Основні положення і зміст викладання літератури у школі.

Врахування специфіки літератури, вивчення її як явища мистецтва, образного відтворення дійсності. Відповідність художніх творів пізнавально-віковим особливостям учнів. Чотири головні рівні, об'єднані близькими віковими категоріями учнів, їхнім психологічними особливостями та завданнями курсу. Перший рівень – пояснювальне читання (1–3 класи). Другий рівень – тематичний (5–7 класи). Основні розділи програми II рівня. Твори про рідну природу. Третій рівень – пропедевтичний характер системи літературної освіти (8 клас). Основні розділи програми. Хронологічна послідовність її найелементарніші уявлення про розвиток літературного процесу. Підготовка учнів 8 класу до вивчення системного курсу історії літератури. Четвертий, найвищий рівень – послідовний історико-літературний курс (9–11 клас). Зміст, обсяг і структура літературного курсу кожного класу. Літературний матеріал у програмі. Основні навчальні посібники.

Планування та організація праці вчителя літератури в школі. Види планів у школі: календарні, тематичні, календарно-тематичні та поурочні плани. Урок як основна форма вивчення літератури в школі. Загальні положення. Особливості уроку літератури. Типологія уроків літератури. Структура та методика уроку літератури.

Форми, методи та методичні прийоми викладання літератури. Поняття про методику викладання літератури в школі. Метод лекції. Метод евристичної бесіди. Метод самостійної роботи. Методичні прийоми.

Вивчення біографії письменника. Світогляд письменника. Автобіографія. Інтерв'ю з письменником. Літературний портрет. Письменницькі нагороди, премії, звання. Бібліотека письменника. Особисте життя, коло друзів письменника. Музеї письменників. Наочність і ТЗН щодо вивчення біографії.

Оглядові теми. Монографічні теми. Питання програмованих творів. Аналіз літературного твору. Епічні твори: підготовка до сприйняття твору, читання твору, словникова робота, бесіда за змістом прочитаного, використання елементів аналізу, підсумкові заняття, творчі усні та письмові роботи.

Ліричні твори: підготовка до сприйняття твору, читання твору, навчальна пауза, повторне читання, словникова робота, бесіда.

Система письмових робіт з літератури і розвиток мови учнів.

Значення і мета письмових робіт та вимоги до них. Система письмових робіт 5–8 класів. Система письмових робіт у 9–11 класах.

Технічні засоби і наочність при вивченні літератури. Екранні (зорові), звукові і аудіовізуальні (комбіновані). Звукові технічні засоби навчання (фонопосібники), аудіовізуальні засоби навчання.

Наочність на уроках літератури.

Факультативні заняття з літератури. Організація і зміст факультативних занять. Методика факультативних занять з літератури.

Позакласна робота з літератури. Педагогічна мета позакласної роботи. Форма позакласної роботи з літератури.

Викладання літератури у школі на сучасному етапі.

Вимоги до викладання літератури в сучасних умовах. Гуманізація освіти і навчання як основне веління часу. Забезпечення умови всебічного розвитку особистості, індивідуальності, толерантності у процесі роботи над художнім твором.

Поява навчально-виховних закладів нового типу: ліцеї, гімназії, класи з поглибленим вивченням літератури. Елементи науково-дослідної роботи в школі, залучення школярів до участі в МАН (Мала академія наук).

Використання комп'ютерних технологій у процесі вивчення художнього твору та творчості письменника в цілому.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Українська література

Основна література

1. Історія української літератури : у 12 т. / редкол. : Віталій Дончик (голова) [та ін.] ; Нац. акад наук України, Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка НАН України. Київ : Наукова думка, 2013 – 2016.

Т. 1 : Давня література (X - перша половина XVI ст.) / [Юрій Пелешенко та ін.] ; наук. ред. : Юрій Пелешенко, Микола Сулима ; передм. Миколи Жулинського. 2013. 838 с.

Т. 2 : Давня література (друга половина XVI - XVIII ст.) / [М. Сулима та ін.] ; наук. ред.: Віра Сулима, Микола Сулима. 2014. 838, [33] с

Т.3 2016. 752 с.

Т.4.: Тарас Шевченко. 2014. 783 с. .

2. Історія української літератури: кінець XIX – поч. XXI ст. : підручник : у 10 т. / Юрій Ковалів. Київ : Академія, 2013 – 2021.

Т. 1 : У пошуках іманентного сенсу. 2013. 510 с.

Т. 2 : У пошуках іманентного сенсу. 2013. 622 с.

- Т. 3 : У сподіваннях і трагічних зламах. 2014. 472 с.
- Т. 4 : У сподіваннях і трагічних зламах. 2015. 574 с.
- Т.5 : У сподіваннях і трагічних зламах. 2017. 544 с.
- Т.6 : На розламах міжвоєнного двадцятиліття. 2019. 528 с.
- Т.7 : Випробування репресіями і війною. 2020. 519 с.
- Т. 8: Еміграційні колізії письменства. 2021. 592 с.
3. Історія української літератури ХХ – поч. ХХІ ст. : навч. посіб. : у 3 т. / за ред. д-ра філол. наук, проф. В. І. Кузьменка. К. : Академвидав, 2013 – 2017 .
- Т. 1 / [Кузьменко В. І. та ін.]. 2013. 588 с.
- Т. 2 / [В. І. Кузьменко та ін.]. 2014. 532 с.
- Т. 3 / [В. І. Кузьменко та ін.]. 2017. 544 с.
4. Давня українська література : слов.-довід. / авт.-уклад. : Богдан Білоус, Петро Білоус, Оксана Савенко ; за ред. Петра Білоуса. Київ : ВЦ “Академія”, 2015. 208 с
5. Література Київської Русі : [навч. посіб.] / Оксана Сліпушко ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Ін-т філології. Київ : Київ. ун-т, 2014. 393 с.
6. Українська середньовічна література : монографія / Петро Білоус. Житомир : Євенок О. О. [вид.], 2015. 579 с.
7. Таранець В. Велесова книга (історико-лінгвістичне дослідження): монографія. Одеса: Вид-во КП ОМД, 2015. 173 с.
8. Давня українська література. Київ : Центр учб. літератури, 2018. 450 с.
9. Новик О. Історія української літератури (давньої): навч. посіб. для вищ. навч. закл.; Бердян. держ. пед. ун-т ; Ін-т філології. Київ : Центр учб. літ., 2016. 224 с.
10. Давня література: курс лекцій із дисципліни «Фольклор і давня література» / укладач Г. П. Калантаєвська. Суми : Сумський державний університет, 2015. 71 с.
11. Українська література ХІХ століття : навчальний посібник / укладач Г. П. Калантаєвська. Суми : Сумський державний університет, 2016. 237 с.

Додаткова література

1. Сиротенко В.П. Дитяча література з основами літературознавства. Лекційно-практичні та методичні матеріали. Слов'янськ: СДПУ, 2011. 272 с. (не перевидавався)
2. Українська література ХІ–ХVІІІ сторіч. Київ: Щек, 2011. 191 с. (не перевидавався)
3. П'ядик Ю. Українська поезія кінця ХІХ – середини ХХ ст. : бібліографія : антологія. Київ: К.І.С., 2010. Т. І : А – В. (не перевидавався)
4. Тарас Шевченко в критиці. Т.1 : Прижиттєва критика (1839–1861) / заг. ред. Г. Грабовича ; упорядкув. О. Бороня, М. Назаренка ; тексти підготували О. Боронь, С. Гайдук, М. Назаренко за участі В. Іскорко-Гнатенко, П. Михеда ; наук. ред. С. Захаркіна, О. Федорука ; комент. та пояснення О. Бороня, С. Захаркіна, М. Назаренка, О. Федорука ; НТШ в Америці, Ін-т джерелознавства НТШ-А, Ін-т критики. Київ: Критика, 2013. 804 с.
5. Боронь О. Повісті Тараса Шевченка і західноєвропейські літератури: Рецепція та інтертекстуальні зв'язки. Київ: Критика, 2014.
6. Брайко О. В. Проза Володимира Винниченка 1902-1910-х років: Проблеми поетики: Монографія. Київ: ВД «Стилос», 2011. 303с. (не перевидавався)
7. Гальченко С. Історія тексту : джерелознавчі і текстологічні аспекти творчості П.Г. Тичини, В.М. Сосюри та Остапа Вишні. Київ: Наукова думка, 2014. 688 с.
8. Дончик В. Г. Доля української літератури – доля України: Монологи й полілоги. Київ: Грамота, 2011. 640с. (не перевидавався)
9. Кодак М. Драматика Миколи Куліша («Патетична соната»). Луцьк: ПВД «Твердиня», 2011. 112 с. (не перевидавався)
10. Кодак М. Семіосфера Миколи Бажана : роздуми над творчістю Майстра. Луцьк: ПВД «Твердиня», 2013. 140 с.
28. Лебідь Є. Метатекст поезії Тараса Шевченка та українська література : давня і нова доба. Київ: Наукова думка, 2012. 171 с. (не перевидавався)

11. Мірошніченко Л. П. Леся Українка: Життя і тексти. Київ: Смолоскип, 2011. 264 с. (не перевидавався)
12. Омельчук О. Літературні ідеали українського вістниківства. Київ: Смолоскип, 2011. 336 с. (не перевидавався)
13. Тарнашинська Л. Сюжет доби: дискурс шістдесятництва в українській літературі ХХ століття. Київ: Академперіодика, 2013. 678 с.
14. Тарнашинська Л. Українське шістдесятництво : профілі на тлі покоління (історико-літературний та поетикальний аспекти). Київ : Смолоскип, 2010. 632 с. (не перевидавався)
15. Ткачук Р. Творчість митрополита Іпатія Потія та полемічна література на межі ХVI – початку ХVII ст. Джерела. Риторика. Діалог. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2011. 240 с. (не перевидавався)

Методика навчання української літератури

1. Білик С. М. Уроки розвитку усного мовлення з української літератури в системі літературної освіти учня . *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2015. № 4/5. С. 2 – 7.
2. Гальонка О. А. Позакласна робота з української літератури. Харків: Вид. група «Основа», 2011. 93 с.
3. Крайня М.І. Урок – основна форма організації навчання. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2010. № 27. С.15.
4. Матюшина Т.П. Позакласне читання на уроках української літератури. Харків: Основа, 2011. 174 с.
5. Мацевко-Бекерська Л. Методика викладання світової літератури : навчально-методичний посібник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 320 с.
6. Півнюк Н. Читання як проблема державного рівня. *Всесвітня література в сер. навч. закладах України*. 2010. № 3. С. 10 –13.
7. Ткаченко Т. П. Розвиток творчих здібностей учнів – від теорії до практики. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2015. № 4/5. С. 8 – 13.
8. Токмань Г.Л. Методика навчання української літератури в середній школі: підручник Київ: ВЦ «Академія», 2012. 312 с.
Програми. Нормативні документи.
9. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти // [Електронний ресурс].
Режим доступу: <http://mon.gov.ua/content/%D0%9E%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%B0/post-derzh-stan-%281%29.pdf>
10. Дроздовський Д. Концепція літературної освіти: теоретичні перспективи і стратегічні загрози. *Дивослово*. 2011. № 6. С. 2.
11. Концепція літературної освіти // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/normativno-pravova-baza1.html>
12. Концепція національно-патріотичного виховання дітей і молоді // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://mon.gov.ua/activity/education/konczepczyia-naczionalno-patriotichnogo-vixovannya-ditej-i-molodi.html>
13. Українська література. 5-9 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів / За заг ред. Р.В. Мовчан // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programy.html>

Зразок варіанту

Українська мова з методикою її навчання

1. У яких з рядків у кожному слові є сполучення глухого приголосного звуку з сонорним: (2 б.)
 - а) гармонійний, просьба, вогко, дворище, мірошник;
 - б) жнива, фольга, боротьба, замітка, сніг;

- в) кухлик, лакмус, мутний, неплатіж, рушник;
- г) недарма, земля, кухня, світлини, вірний;
- г) жінка, бідолашний, довкілля, зірка, верхній.

2. У яких з рядків фразеологізми формують синонімічні ряди:(2 б.)

- а) без вогню пекти; байки правити; багато брати на себе; зронити сльозу;
- б) теревені правити; оповідати сон рябої кобили; боби розводити; плести сухого дуба;
- в) зробити хибний крок; зривати завісу; зорі знімати з неба; обіцяти золоті гори;
- г) міряти лозиною; наклеювати ярлики; на ногах не стояти; передбачати події;
- г) співати хвалу; підносити до небес; курити фіміам; носитися, як дурень зі ступою.

3. Знайдіть відповідність між дієслівними формами та їх термінологією (один варіант зайвий): (4 б.)

- 1. заглушливий, задирливий, задушливий, завбачливий, квапливий.
- 2. загрітий, заінтригований, заіскрілий, послаблений, волаючий.
- 3. деркочеш, забур'яниться, гартуватимуться, заберімо, пасся б.
- 4. догорати, вдаватися, екзаменуватися, полічити, віддячити.
- 5. поділивши, придбавши, роздягаючись, марнуючи, звинувативши.
- а. дієприкметники; б. дієприслівники; в. інфінітиви; г. способів форми.

4. У потрібному порядку визначити алгоритм аналізу синтаксичної конструкції.

Назвати різновид речення за метою висловлювання.(10 б.)

↓
Визначити... (складне двокомпонентне, багатоконпонентне речення, складна синтаксична конструкція).

↓
Вказати основний спосіб зв'язку предикативних частин.

↓
Визначити вид (різновид) синтаксичного зв'язку та змістові відношення між компонентами.

↓
Для складнопідрядного речення визначити головну й підрядну частини, вказати засоби їх зв'язку.

↓
З'ясувати, до чого належить підрядна частина, на яке питання відповідає, яка позиція.

↓
Визначити вид підрядної частини (а в багатоконпонентному – назвати різновид підрядності).

↓
Виконати аналіз однієї із предикативних частини (за схемою аналізу простого речення)

↓
Пояснити розділові знаки.

↓
Накреслити схему аналізованого речення.

Часто стверджують, що українська мова, ймовірно, була основою (ядром) інших слов'янських, бо і територія сучасної України є прабатьківщиною Слов'яниці (З пос.)

5. Оберіть правильне визначення. (1 б.)

Методика викладання української мови в школі – ...

- а) наука, що вимагає знання теоретичних засад навчання мови в школі, рекомендації найбільш ефективних методів і прийомів удосконалення мовленнєвого розвитку учнів та формування в них уявлення про мову як знакову систему;
- б) педагогічна наука, що визначає теоретичні засади навчання мови в школі, рекомендує найбільш ефективні методи та прийоми удосконалення мовленнєвого розвитку учнів і формування у них уявлення про мову як знакову систему;
- в) педагогічна наука, що досліджує теоретичні засади навчання мови в школі, формує найбільш ефективні методи та прийоми удосконалення мовних умінь і навичок учнів на всіх мовних рівнях.

6. Коментоване письмо передбачає розбір орфограм: (1 б.)

- а) перед написанням диктанту;
- б) після написання диктанту;
- в) під час написання диктанту.

7. З'ясуйте відповідність між фонетичними явищами й словами, записаними фонетичною транскрипцією: (4 б.)

- 1) асиміляція за дзвінкістю; 2) асиміляція за глухістю; 3) асиміляція за м'якістю; 4) асиміляція за способом творення; 5) дисиміляція.

а. [ніхті]; б. [прозба]; в. [крашчий]; г. [кузна]; г.[рож:арити].

8. До поданих архаїзмів дібрати синоніми-відповідники: (4 б.)

- 1) шуйця; 2) сущий; 3) перст; 4) грядущий; 5) ланіти;

а) палець; б) щоки; в) військо; г) наявний; г) ниви; д) майбутній, прийдешній; е) ліва рука.

9. У яких парах слів порушено правило вживання м'якого знака? (2 б.)

- а) близькість, в'язькість;
- б) киньте, мульткий;
- в) няньчити, на вишенці;
- г) бринькати, дзеленчати;
- г) у жменьці, скринька;
- д) Маньчжурія, ненці.

10. Визначте рядки, у яких усі слова мотивовані прикметниками: (2 б.)

- а) зелень, применшити, по-українському, власність, спокійно;
- б) одужати, порядність, предобрий, темно, кольоровий;
- в) надзвичайний, привласнити, по-турецьки, холодно, теплота;
- г) замріяність, по-нашому, наполегливо, блакить, білити.

11. Які з тверджень стосуються займенника:(2 б.)

- а) самостійна незмінна частина мови;
- б) самостійна змінна частина мови;
- в) іменна частина мови;
- г) називає предмети, ознаки, кількість;
- г) вказує на предмети, ознаки, кількість;
- д) його значення конкретизується через контекст.

12. Термін *граматика* в лінгвістичній літературі вживається в значеннях:(2 б.)

- а) лад мови;
- б) розділ мовознавства;
- в) те ж, що й *морфологія*;
- г) те ж, що й *морфеміка*;
- г) наукова праця.

13. Енциклопедичному типу словника притаманні такі ознаки:(2 б.)

- а) ремарки розкривають граматичні, семантичні, стилістичні та ін. характеристики реєстрових слів;
- б) описуються слова як одиниці лексичного складу мови;
- в) до реєстру входять іменники та іменникові сполучення;
- г) до реєстру входять слова різних частин мови;

г) наводяться відомості про позначувані словами предмети.

14. У яких рядках наведено приклади прислів'їв:(2 б.)

а) Серцю не розкажеш; Ходить та й спить; Собі на умі;

б) Природу тяжко одмінити; Вісті не лежать на місці; Від солодких слів кислиці не посолодшають;

в) Слово – полова, язик – не помело; Поганому виду нема встиду; Хто багато обіцяє, той рідко слова дотримує;

г) Лиш боротись – значить жить; Нове життя нового прагне слова; Всякому городу нрав і права;

г) Набалакав – і в торбу не забереш; Серце – не камінь; Розуму палата, та ключ від неї загублений;

д) Інші часи – інші пісні; Лиш той ненависті не знає, хто цілий вік нікого не любив; Попіл Клааса б'є в серце.

15. Доповніть твердження: «Урок аналізу контрольної роботи складається з таких основних етапів...».(10 б.)

Українська література з методикою її навчання

16. “Бог подібний до великого водограю, що наповнює різні начинання відповідно до того, скільки яке містить води. Над водограєм напис: “Нерівнає сім рівність”. Ллютья з різних хурок різні начинання, що стоять довкруги водограю. Менше начинання має менше, але в тім рівне більшому, що так само повне”. Ці слова належать... (1 б.)

А) Г.Сковороді;

Б) Ф.Прокоповичу;

В) І.Мазепі.

17. Пізнавальні можливості літератури відстоювали... (2 б.)

18. З'ясуйте за поданим фрагментом (2 б.)

... потечуть

Веселі ріки, а озера

Кругом гаями поростуть,

Веселим птаством оживуть.

Оживуть степи, озера,

І не верстовії,

А вольнії, широкії

Скрізь шляхи святії

Простеляться...

назву твору та його автора:

а) „Ісаія. Глава 35”, Т.Шевченко

б) „Рідне слово”, П.Куліш;

в) „Мойсей”, І.Франко;

г) „Delibertate”, Г.Сковорода.

19. Установіть відповідність між творами та їх авторами:(4 б.)

1 "Милість Божа"

А невідомий

2 "Повчання дітям"

Б Іларіон Київський

3 "Послання до єпископів"

В Ярослав Мудрий

4 "Слово про Закон і Благодать"

Г Іван Вишенський

Д Володимир Мономах

20. Навчальні ситуації уроку залежать від:(1 б.)

А) теми, мети, типу уроку;

Б) рівня підготовки учнів;

В) шкільної програми та нормативних документів.

21. Організація самостійної роботи учнів при вивченні літератури...(10 б.)

22. Установіть правильну відповідність у вигляді комбінації цифр і літер. За видами діяльності назвіть метод викладання літератури в школі (за класифікацією М. Кудряшова)(4 б.)

1. Творче читання	А) аналіз худ. тексту, постановка проблемних питань, порівняльний аналіз
2. Евристичний	Б) написання творів, запис конспекту, розповідь, лекція вчителя
3. Дослідницький	В) читання в особах, коментоване читання, заучування напам'ять
4. Репродуктивний	Г) словникова робота, бесіда за прочитаним, проведення диспуту

23. Оберіть правильні твердження(4 б.)

А) програмами з предмету чітко визначено твори для позакласного читання та кількість годин на такі уроки;

Б) для підвищення ефективності організації позакласного читання варто запровадити ведення читацького щоденника, альбомів власних ілюстрацій до творів тощо;

В) уроки позакласного читання не повинні бути пов'язані з уроками класного читання;

Г) головне завдання уроків позакласного читання проконтролювати самостійне читання учнів;

Д) читацькі вміння та навички, набуті учнями на уроках класного читання, мають закріплюватися на заняттях з позакласного читання

24. Виберіть два види проблем, які порушує автор поеми "Енеїда", змальовуючи пекло:(4 б.)

А моральні

Д психологічні

Б екологічні

Е політичних змін

В економічні

Ж соціальної нерівності

Г філологічні

25. Укажіть твори, автором яких є Тарас Шевченко:(4 б.)

А "Хазяїн" Д "Інститутка"

Б "Кавказ" Е "Чорна рада"

В "Людина" Ж "До Основ'яненка"

Г "Бояриня" З "Перехресні стежки"

26. Укажіть героїв поеми Тараса Шевченка "Гайдамаки":(4 б.)

А Іван Гонта Д Петро Дорошенко

Б Сава Чалий Е Петро Сагайдачний

В Іван Мазепа Ж Ярема Вишневецький

Г Максим Залізник З Богдан Хмельницький

27. Укажіть тропи, використані в поданих рядках:(4 б.)

Оце ж тобі, вражай турчин,

З душею розлука!

А епітет Д гіпербола

Б символ Е перифраз

В алегорія Ж порівняння

Г оксиморон З персоніфікація

28. За наведеним фрагментом(2 б.)

Любов к отчизні де героїть,

Там сила вража не устоїть,

Там грудь сильнійша од гармат,

Там жизнь – алтин, а смерть – копійка,

Там лицар – всякий парубійка,

Козак там чортові не брат

вказіть назву твору та його автора:

- а) "Енеїда", І. Котляревський;
- б) "Кавказ", Т.Шевченко;
- в) " І ти колись боролась, мов Ізраїль..." Леся Українка;
- г) "Бояриня" Леся Українка.

29. Розвиток дії розташований між ... (2 б.)

30. Тарас Шевченко народився ... в селі ... (2 б.)

Критерії оцінювання

4 УА СПЕЦ. з/в

Блок «Українська мова з методикою її навчання»

Питання 5, 6 оцінюються по 1 балу за кожен тест.

Питання 1, 2, 9, 10, 11, 12, 13, 14 – по 2 бали за кожен тест.

Питання 3, 7, 8 оцінюються по 4 бали.

Питання 4, 15 – по 10 балів.

Відсутність відповіді не оцінюється взагалі.

накопичувальна	національна
44 – 50 балів	відмінно
37 – 43 балів	добре
30 – 36 балів	задовільно
20 – 29 балів	незадовільно
0 – 19 балів	не прийнято

Критерії оцінювання

Блок "Українська література з методикою її навчання"

Питання 16, 20 оцінюються по 1 бали за кожен тест.

Питання 17, 18, 28, 29, 30 – по 2 бали за кожен тест.

Питання 19, 22-27 оцінюються по 4 бали.

Питання 21 – в 10 балів.

Відсутність відповіді не оцінюється взагалі.

накопичувальна	національна
45 – 50 балів	відмінно
38 – 44 балів	добре
30 – 37 балів	задовільно
20 – 29 балів	незадовільно

0 – 19 балів

не прийнято